

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6Tos/32/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8323010454
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emil Dubňanský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8323010454.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Emila Dubňanského a sudcov JUDr. Petra Farkaša a JUDr. Jaroslava Bugela na neverejnom zasadnutí konanom dňa 28. novembra 2023, v trestnej veci ods. A. A., o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Humenné sp. zn. 1Nt/5/2023 zo dňa 05. septembra 2023, takto

rozhodol:

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku z a m i e t a sťažnosť odsúdeného A. A..

odôvodnenie:

Odôvodnenie

Uznesením Okresného súdu Humenné sp. zn. 1Nt/5/2023 zo dňa 05. septembra 2023 bola podľa § 469 a nasl. Trestného poriadku v spojení s § 92 ods. 1 písm. b) Trestného zákona zamietnutá žiadosť odsúdeného A. A., nar. XX.XX.XXXX v Snine, trvale bytom B. XXXX/X, C., o zahľadanie odsúdení.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote sťažnosť odsúdený prostredníctvom svojho obhajcu pre nesprávny výrok a jeho zrejmy rozpor s odôvodnením. Zastáva názor, že pri zahladení odsúdenia vykonaných trestov, uložených v konaní – sp. zn. 2T/260/2002 a sp. zn.: 3T/254/2013 boli naplnené zákonom stanovené podmienky na zahľadanie odsúdenia a žiadosť o zahľadanie odsúdenia v žiadnom prípade nemohla byť podaná predčasne a v tejto súvislosti poukázal na § 121 ods. 1 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v platnom znení. Ku dňu, kedy odsúdený bol podmiennečne prepustený – k 06.05.2003, sa na neho malo hľadieť, ako keby nikdy nebol odsúdený a z dikcie zákona malo dôjsť k zahladeniu odsúdenia ex lege, teda zo zákona. Zastáva názor, že v predmetnom prípade súd nemá možnosť, ale dokonca je povinný zahľadanie vykonať, v opačnom prípade koná v rozpore s platnými ustanoveniami Trestného zákona - § 121 ods. 1 Trestného zákona. Ohľadne rozsudku Okresného súdu Michalovce zo dňa 29.05.2014, sp. zn. 3T/254/2013 cituje ust. § 92 ods. 4 Trestného zákona. V tomto prípade platí, že doba výkonu trestu neprevýšila jeden rok a taktiež platí, že k výkonu trestu došlo k 20.05.2015, kedy bol odsúdený podmiennečne prepustený. V období od 20.05.2015 do 20.05.2018 nespáchal žiadnu trestnú činnosť. Trestnej činnosti sa ods. Dudáš dopustil až dňa 21.04.2019, teda po uplynutí zákonom stanovenej doby troch rokov, kde počas tejto doby viedol riadny život, nedopúšťal sa trestnej činnosti a snažil sa začleniť do spoločnosti. Zastáva preto názor, nakoľko naplnil zákonom stanovené podmienky pre zahľadanie odsúdenia v tomto konkrétnom jednotlivom prípade, že súd mal rozhodnúť o zahladení odsúdenia. V trestnej veci Okresného súdu Michalovce zo dňa 17.10.2019, sp. zn.: 2T/99/2019, bol A. A. právoplatne uložený nepodmiennečný trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov, v ústave na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Trest odňatia slobody vykonal k 11.05.2022. Aj keď nedošlo pri tomto odsúdení k uplynutiu zákonom stanovenej doby, nevyhnutne potrebnej na podanie žiadosti o zahľadanie odsúdenia, dovoľuje

si poukázať na ust. § 92 ods. 3 Trestného zákona, ktoré cituje. Odsúdený apeluje a žiada v tomto prípade o aplikáciu výnimky podľa § 92 ods. 3 Trestného zákona, kde svoje vzorné správanie preukazuje tým, že je držiteľom živnostenského oprávnenia, okrem iného tiež aj na nákladnú cestnú dopravu vykonávanú vozidlami do celkovej hmotnosti 3,5 t vrátane prípojného vozidla. Má záujem živiť sa vykonávaním tejto nákladnej cestnej dopravy, kde za uvedeným účelom sa zúčastnil tiež viacerých pracovných pohovorov, v uznávaných firmách, vykonávajúcich prepravné služby. Podmienkou prijatia do zamestnania však bolo predloženie výpisu z registra trestov a preukázanie jeho bezúhonnosti. Nakoľko podmienku bezúhonnosti vzhľadom na zapísané odsúdenie v registri trestov, vedenom Generálnou prokuratúrou, nevedel naplniť a preukázať, do zamestnania ho prijať nemohli, a to aj napriek tomu, že všetky ostatné požiadavky prijatia do zamestnania odsúdený splňal a bol ohodnotený ako úspešný uchádzač s potrebnou odbornou kvalifikáciou a skúsenosťami. Požiadavku preukázania bezúhonnosti od odsúdeného požadovali aj na akýchkoľvek ďalších pracovných pozíciách, ktoré vyžadovali nižšiu kvalifikáciu, na ktoré sa na základe zverejnených pracovných ponúk na internetových portáloch prihlásil, keďže odsúdený mal a má snahu zabezpečiť dôstojné živobytie pre seba a najmä pre svoju manželku a dcéru, ktorá od septembra tohto roku nastúpila na vysokú školu a bude spočiatku potrebovať aj jeho finančnú podporu. Išlo o pracovné pozície v oblasti gastronómie, stavebníctva alebo tiež záhradníctva. Po výkone trestu má odsúdený záujem viesť riadny a dôstojný život, zabezpečiť si prostriedky na dôstojné živobytie a viesť rodinný usporiadaný život tak, ako je aj zmyslom a účinkom uloženého a najmä vykonaného nepodmienečného trestu odňatia slobody. Nechce a nemá záujem páchať ďalšiu trestnú činnosť. Nesplnenie podmienky bezúhonnosti mu tak spôsobuje problémy v osobnom rodinnom živote a tiež v profesionálnom, pracovnom živote. Zastáva názor, že súd I. inštancie rozhodol o podanej sťažnosti formálne, pričom neskúmal jednotlivé okolnosti každého jednotlivého odsúdenia, ktorého zahľadanie žiadal a vôbec sa nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia s ním uvádzanými a dôkazmi podloženými tvrdeniami, že sa mu nedarí zamestnať a riadne užiť svoju rodinu a to len kvôli zápisu odsúdení vo výpise z registra trestov. Navrhol súdu prvého stupňa v rámci autoremedúry jeho sťažnosti vyhovieť a odsúdenia zahladiť, alebo aby odvolací súd napádané uznesenie sp. zn.: 1Nt/5/2023 – 35 zrušil v celom rozsahu a aby ten buď rozhodol vo veci sám tak, že sťažnosti vyhovie a odsúdenia zahladi, v súlade s § 194 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku alebo v súlade s § 194 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku postúpil vec na ďalšie prejednanie a rozhodnutie súdu I. inštancie.

Krajský súd následne na podklade takto podanej sťažnosti odsúdeným podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia, a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Prvostupňový súd, po analýze jednotlivých odsúdení sťažovateľa, doby spáchania skutkov, vykonaných lustrácií a správ OO PZ a mesta Snina, svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že odsúdený A. A. vykonal z jedného z uložených nepodmienečných trestov odňatia slobody viac ako jeden rok, preto na zahľadanie jeho odsúdení bolo potrebné, aby po prepustení z výkonu trestu viedol riadny život nepretržite po dobu piatich rokov. Okresný súd zohľadnil u odsúdeného to, že po vykonaní prvého nepodmienečného trestu odňatia slobody vo veci 2T/260/2002 (podmienečné prepustenie dňa 06.05.2003) sa v dňoch 04.06.2004 a 02.07.2005 dopustil ďalších skutkov, za ktoré bol právoplatne odsúdený na podmienečné tresty odňatia slobody. Posledných stíhaných skutkov sa dopustil v dňoch 08.07.2013 (dňa 20.05.2015 podmienečné prepustenie z výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody) a 11.05.2019. Z výkonu posledného nepodmienečného trestu odňatia slobody bol prepustený dňa 11.05.2022 a týmto dátumom začala plynúť zákonom stanovená doba piatich rokov, počas ktorej je povinnosťou odsúdeného viesť nepretržite riadny život, aby po jej uplynutí a zhodnotení správania sa odsúdeného mohol súd zahladiť odsúdenie na nepodmienečný trest odňatia slobody prevyšujúci jeden rok. Vzhľadom na tieto skutočnosti súd prvého stupňa žiadosť odsúdeného A. A. o zahľadanie odsúdení na nepodmienečné tresty odňatia slobody na základe rozhodnutí Okresného súdu Humenné a Okresného súdu Michalovce zamietol. Žiadosť odsúdeného bola podaná predčasne, nakoľko od jeho prepustenia z posledného výkonu trestu odňatia slobody do podania žiadosti a rozhodnutia súdu o nej neuplynula rozhodná doba piatich rokov, počas ktorej je odsúdený povinný viesť riadny život. O zahľadanie odsúdení môže odsúdený požiadať až po tom, ako splní zákonnú podmienku a v priebehu piatich rokov bude žiť riadne bez páchania trestnej či inej protiprávnej činnosti.

V prvom rade je potrebné uviesť, že zahľadanie odsúdenia spojené so zákonnou fikciou neodsúdenia, znamená okrem iných dôsledkov spojených s bezúhonnosťou určitej osoby, že vo výpise z registra

trestov sa jej zahladené odsúdenia už neuvádzajú. V oblasti trestno-právnej zanikajú nepriaznivé následky spojené s odsúdením páchatela. Treba vychádzať z toho, že neexistuje odsúdenie, ktoré by bolo dôvodom priťažujúcej okolnosti alebo recidívy trestnej činnosti. Zahladením odsúdenia s fikciou neodsúdenia môže taká osoba preukazovať stav svojej bezúhonnosti. Nie je už povinná pri rôznych príležitostiach, napr. pri prijímaní do zamestnania, pri žiadostiach o niektoré povolenia, oprávnenia a pod. uvádzať odsúdenie, ktoré bolo zahladené. Platí to aj obrátene zo strany iných subjektov vo vzťahu k tejto osobe. Odpadnutie prekážky odsúdenia teda môže viesť k vzniku alebo k obnoveniu takých právnych vzťahov, ktoré občan nemohol nadobudnúť alebo sa ich nemohol dožadovať, pokiaľ existovala prekážka odsúdenia páchatela.

Pokiaľ ide o samotné zahľadzenie odsúdenia, tak krajský súd konštatuje, že základný zákonný rámec zahľadzenia odsúdenia je upravený v ustanovení § 92 ods. 1 Trestného zákona, v ktorom zákonodarcia pripustil možnosť zahľadzenia odsúdenia a to za súčasného splnenia dvoch podmienok. Prvá podmienka spočíva v tom, že odsúdený viedol riadny život a druhá podmienka spočíva v tom, že tento riadny život viedol odsúdený počas určitej, v predmetnom ustanovení, stanovenej doby. Ak teda odsúdený nevedol po výkone trestu riadny život, respektíve, riadny život viedol, avšak ešte neuplynula zákonom stanovená doba od výkonu trestu, súd bez ďalšieho, nemôže vysloviť, že sa odsúdenie zahladzuje. Z ust. § 92 ods. 1 Trestného zákona vyplýva, že okamihom určujúcim začiatok plynutia doby vedenia riadneho života (potrebnej pre zahľadzenie odsúdenia) je vedenie riadneho života po výkone trestu odňatia slobody, teda na slobode.

Pojem "viedol riadny život" vyjadruje skutočnosť, že na zahľadzenie odsúdenia v zmysle § 92 ods. 1 Trestného zákona postačí aj určité pasívne správanie sa odsúdeného, teda postačí ak sa odsúdený v zákonom stanovenej dobe nedopustí trestnej činnosti, priestupku, či iného protiprávneho konania. Pre rozhodnutie súdu preto postačí len zistenie tohto, čo odsúdený neurobil, teda na konštatovanie "vedenia riadneho života" stačí zistenie, že odsúdený "nič protiprávne nevykonal". Podľa ustálenej rozhodovacej praxe odsúdený vedie riadny život, ak dodržiava právny poriadok a ďalšie základné normy občianskej spoločnosti, plní si svoje povinnosti voči štátu a spoločnosti, nezneužíva svoje práva proti spoluobčanom, nenarušuje občianske spoluzitie v mieste bydliska ani v zamestnaní, nedopúšťa sa priestupkov, iných deliktov a trestných činov. Spáchaním nového trestného činu alebo iného deliktu dochádza k prerušeniu plynutia zákonom určenej rozhodnej doby pre skúmanie vedenia riadneho života odsúdeným. Prerušenie doby spôsobuje, že predchádzajúce vedenie riadneho života odsúdeným stráca význam z hľadiska posudzovania podmienok pre zahľadzenie odsúdenia a zákonom určená rozhodná doba pre posudzovanie vedenia riadneho života odsúdeným začína plynúť od znova.

V prieskumnom konaní sťažnostný súd zistil vo vzťahu k odsúdeniu rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 2T/260/2002 zo dňa 08.01.2003, že ním bol odsúdenému uložený za tam uvedené trestné činy súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 1 (jedného) roka nepodmienečne so zaradením do nápravno-výchovného ústavu pre mladistvých. Súčasne bol zrušený výrok o treste a spôsobe jeho výkonu z rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 2T/260/2001 zo dňa 06.08.2001. Do výkonu trestu odňatia slobody bola odsúdenému započítaná doba výkonu väzby od 11.03.2002 do 08.01.2003. Na základe uznesenia Okresného súdu Prešov sp. zn. 1PP/10/2003 zo dňa 06.05.2003 bol z výkonu trestu podmiennečne prepustený a bola mu určená skúšobná doba jeden rok, v rámci ktorej sa podľa odpisu z registra trestov osvedčil dňa 10.08.2004.

Podľa § 87 ods. 1 Trestného zákona, z.č. 140/1961 Zb. (platného a účinného do 31.12.2005, t.j. v rozhodnom období), o tom, či sa odsúdenie mladistvého zahladzuje, rozhodne súd, prihliadajúc na správanie mladistvého vo výkone trestu odňatia slobody, po výkone tohto trestu. Ak bol trest podľa rozhodnutia prezidenta republiky zmiernený, súd takto postupuje po tom, čo bol mladistvý po výkone zmierneného trestu prepustený na slobodu.

Podľa ods. 2 vyššie uvedeného paragrafu, ak súd vyslovil, že sa mladistvý podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody osvedčil, hľadá sa na neho, ako by nebol odsúdený.

Ako vyplýva z vyššie uvedeného, A. A. bol v tom čase odsúdený ako mladistvý páchatel' na nepodmienečný trest odňatia slobody na 1 rok, z ktorého bol podmiennečne prepustený dňa 06.05.2003 a dňa 10.08.2004 sa osvedčil. Zohľadniac citované ustanovenia sa preto má na odsúdeného ex offo hľadať, akoby nebol odsúdený. Je zrejme, že pri danom odsúdení ide o chybný evidenčný záznam a preto bude potrebné sa z jeho strany domáhať o vykonanie nápravy na príslušnom registri trestov, keďže súd už o takomto zahladení odsúdenia nie je oprávnený znova rozhodovať z dôvodu nastania takéhoto účinku priamo zo zákona (nie dvakrát o tej istej veci).

Vo vzťahu k odsúdeniu – rozsudok Okresného súdu Michalovce sp. zn. 3T/254/2013 zo dňa 29.05.2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 7To/79/2014 zo dňa 04.09.2014 (uložený nepodmienečný trest odňatia slobody na 11 mesiacov) možno súhlasiť s námietkou obhajoby, že pri skúmaní žiadosti o zahľadanie tohto odsúdenia platí lehota uvedená v § 92 ods. 1 písm. c) Trestného zákona - súd môže zahladiť odsúdenie, ak odsúdený viedol po výkone alebo odpustení trestu, alebo po premlčaní jeho výkonu riadny život nepretržite po dobu najmenej tri roky, ak ide o odsúdenie na trest odňatia slobody neprevyšujúci jeden rok. Ušlo ale pozornosti odsúdenému, že v danom prípade nenastane možný účinok zahľadania odsúdenia automaticky hneď po uplynutí doby vedenia riadneho života po 3 rokoch, ale táto doba je stanovená na najmenej 3 roky, t.j. viac ako tri roky, teda aj štyri, päť a viac, pričom aj v čase podávania žiadosti musí odsúdený viesť riadny život. Správne okresný súd poukázal na to, že odsúdený sa ďalšej trestnej činnosti dopustil dňa 21.04.2019, a aj keď od podmiennečného prepustenia odsúdeného v tejto trestnej veci (20.05.2015) do spáchania novej trestnej činnosti uplynula doba necelých 4 rokov, nie je na mieste takéto odsúdenie zahladiť práve za následne protiprávne konanie odsúdeného. Tento musel byť minimálne uzrozumený s tým, že spáchanie ďalšej trestnej činnosti môže mať za následok okrem výkonu trestu aj to, že môže byť rozhodnuté o nezahladení takéhoto odsúdenia. Ako je to totiž už aj vyššie uvedené, spáchaním nového trestného činu ešte pred samotným rozhodnutím o zahladení/nezahladení odsúdenia dochádza k prerušeniu plynutia zákonom určenej rozhodnej doby pre skúmanie vedenia riadneho života odsúdeným a zákonom určená rozhodná doba pre posudzovanie vedenia riadneho života odsúdeným začína plynúť od znova. Okrem toho v zmysle ustálenej súdnej praxe pri skúmaní podmienok na zahľadanie odsúdenia podľa § 92 ods. 1 Trestného zákona možno u podmiennečne prepusteného predpokladať, že lehota na zahľadanie začala plynúť dňom, keď bol podmiennečne prepustený až vtedy, keď súd vyslovil, že sa odsúdený osvedčil, prípadne až po roku od uplynutia skúšobnej doby, ak súd nevydal bez viny odsúdeného do tejto doby rozhodnutie podľa § 68 ods. 4 Trestného zákona (vid' prim. R 35/1968).

Ohľadne odsúdenia Trestným rozkazom Okresného súdu Humenné sp. zn. 2T/99/2019 zo dňa 17.10.2019, ktorým bol A. A. odsúdený pre pokračovací zločin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), b), ods. 3 písm. c) Trestného zákona sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) rokov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pričom trest vykonal v celom rozsahu dňa 11.05.2022, je potrebné pri skúmaní podmienok na zahľadanie odsúdenia brať na zreteľ ust. § 92 ods. 1 písm. b) Trestného zákona - súd môže zahladiť odsúdenie, ak odsúdený viedol po výkone alebo odpustení trestu, alebo po premlčaní jeho výkonu riadny život nepretržite po dobu najmenej päť rokov, ak ide o odsúdenie na trest odňatia slobody prevyšujúci jeden rok. Je zrejmé, že daná zákonná požiadavka splnená nebola, táto doba totiž uplynie až dňa 11.05.2027, samozrejme pokiaľ v nej bude viesť odsúdený riadny život.

Aj keď odsúdený namieta, že v jeho prípade je potrebné vziať do úvahy ust. § 92 ods. 3 Trestného zákona- ak odsúdený preukázal po výkone alebo odpustení trestu alebo premlčaní jeho výkonu svojím vzorným správaním, že sa napravil, môže súd zahladiť odsúdenie na žiadosť odsúdeného i pred uplynutím doby uvedenej v odseku 1, nemožno prehliadať register trestov odsúdeného, v ktorom má až 7 záznamov. Nejedná sa teda o osobu, ktorá by sa dostala do rozporu so zákonom po prvýkrát a išlo o ojedinelé vybočenie z vedenia inak riadneho života. Na splnenie podmienok na zahľadanie odsúdenia pred uplynutím ustanovenej doby nestačí len zistenie, že v správaní odsúdeného a v jeho vzťahu k práci existujú kladné prvky, ale tieto sa musia vymykať z priemeru a umožňujú označiť jeho správanie za vzorné. Práve opakovanosť jeho odsúdení nedáva nateraz záruku k tomu, že ani ním uvádzané skutočnosti o snahe viesť riadny život a materiálne zabezpečiť svoju rodinu, sú tak výnimočnými okolnosťami, ktoré by mali prevyšovať nad záujmom štátu takéto odsúdenie v registri trestov aj naďalej evidovať. Ak by totiž došlo k jeho zahladeniu ešte pred uplynutím zákonom stanovenej doby a odsúdený by sa napr. dopustil znova ďalšej trestnej činnosti, nebolo by možné pri novom odsúdení prihliadať na tieto odsúdenia ako na recidívu, a teda prirážajúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona a pri ukladaní trestu pri prevahe prirážajúcich okolností zvyšovať dolnú hranicu trestnej sadzby podľa § 38 ods. 4 alebo 5 Trestného zákona, t.j. 0 1/3 alebo o 1. Krajský súd v tejto súvislosti dáva do pozornosti, že vedenie riadneho života odsúdeným v rozhodnom období bude potrebné v budúcnosti, s ohľadom na jeho predchádzajúcu kriminálnu minulosť, skúmať komplexne. Nie je významným len to, aký odsúdený vedie pracovný život, súkromný život, život v rámci rodiny, miesta bydliska, ale aj to, či dodržiava právny poriadok štátu, a to tak normy, ktorých porušenie zakladá trestnoprávnu zodpovednosť, ako aj normy, ktorých porušenie zakladá zodpovednosť za spáchanie priestupku.

Vo vzťahu k sťažnostným námietkam odsúdeného krajský súd konštatuje, že sa nestotožňuje s jeho argumentáciou ohľadne dôvodov, pre ktoré by mal konajúci súd jeho odsúdenia zahladať s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a právne úvahy, ktoré ho viedli k takémuto rozhodnutiu. Z hora uvedeného je zjavné, že odsúdený nerešpektuje právne normy, na základe ktorých má viesť riadny život a opakovane sa dopúšťa ďalšej protiprávnej činnosti a okrem snahy hmotne zabezpečiť svoju rodinu neuviedol žiadne tak významné skutočnosti alebo okolnosti, ktoré by mali predstavovať výnimku pre zahľadanie jeho odsúdení ešte pred uplynutím zákonom požadovanej doby. Na splnenie podmienok na zahľadanie odsúdenia pred uplynutím doby uvedenej v § 92 ods. 3 Trestného zákona sa vyžaduje viac ako nezávadné správanie sa odsúdeného po výkone alebo prepustení z trestu odňatia slobody, ktoré zodpovedá pojmu riadny život. Potrebné je vzorné správanie odsúdeného, ktoré dostatočne odôvodňuje predpoklad, že sa odsúdený skutočne napravil. Ani možnosť získania lepšieho zamestnania (príjmu) nie je dôvodom, aby súd mohol rozhodnúť podľa § 92 ods. 3 Trestného zákona, nakoľko túto skutočnosť nemožno podradiť pod pojem "vzorné správanie" a v konečnom dôsledku ani pod pojem "vedenie riadneho života" v zmysle § 92 ods. 1 Trestného zákona. Z hľadiska zahľadania odsúdenia, či už v zákonom stanovenej dobe, alebo pred jej uplynutím, je bez významu, či odsúdený má možnosť lepšie sa pracovne uplatniť, ale rozhodujúcim je správanie sa odsúdeného. Za vzorné správanie pritom nemožno považovať iba obvyklý, riadny život páchatel'a, ale jeho činy musia byť takého charakteru, ktoré sa vymykajú obvyklému správaniu a svojou kvalitou prekračujú obvyklý a riadny spôsob života, čo u odsúdeného preukázané nebolo. Z vykonaného dokazovania ani krajský súd u odsúdeného nezistil žiadne výnimočné okolnosti, ktoré by umožňovali aplikáciu § 92 ods. 3 Trestného zákona. Odsúdený má síce možnosť sa lepšie zamestnať a tým zvýšiť finančné zabezpečenie rodiny, avšak uvedené skutočnosti sú bežného charakteru, ktoré sa nevymykajú obvyklému riadnemu životu.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré sťažnostný súd považoval rozhodnutie okresného súdu za správne a zákonné a sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol v zmysle ustanovenia § 193 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku.

Rozhodnutie bolo prijaté jednohlasne
jednohlasný

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ďalší riadny opravný prostriedok
nie je prípustný.